

Savas kampas

Telšių „Krantų“ vidurinės mokyklos laikraštis

2006-2007 m. m.

vasaris

Nr. 4

Kaina 1 Lt

Nepriklausomybė – brangiausias turtas

Pasaulyje daug gražių šalių ir miestų, tačiau žmogui pati gražiausia ta žemė, kurioje jis gimė. Ta žemė mums – Lietuva. Ir kuo labiau stengsimės pažinti savo tėvų kraštą, kuo dažniau vartysime jos istorijos lapus, tuo labiau norėsime visas jėgas skirti savo Tėvynei, kuri yra mažytė didelio pasaulio dalelė.

Lietuvą ne kartą troško pasisavinti ne viena stipri ir galinga kaimynė. Prisijungė ir žemino Lenkija, dalijosi ir vergų dalią primetė Rusija. Degino, žudė, kankino, ištrynė iš pasaulio žemėlapiu. Bet Lietuva išliko. Išliko žmonių Tikėjime, Viltyje ir Meilėje. Išliko siekis būti laisviems, nepriklausomiems, vertiems didingo lietuvių vardo.

Prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui vėl sustiprėjo lietuvių viltis atgauti nepriklausomybę. Mat ir Rusija, ir Vokietija buvo užsiėmusios karo reikalais bei sprendė vidines problemas. O Lietuvoje tuo metu buvo padaryta daug: sušaukta Vilniaus konferencija, išrinkta Lietuvos Taryba...

1918 metais vasario 16 dieną Lietuvos Tarybos nariai susirinko Vilniuje Didžiosios gatvės 30-ajame name ir pasirašė nutarimą, kuriuo paskelbė pirmutinį kiekvieno sąmoningo lietuvių siekimą – Lietuvos Nepriklausomybę. Tą šaltą, drėgną ir ūkanotą dieną, apie pusę pirmos, mažame

kambarėlyje dvidešimt Lietuvos vyrų vieningai ėjo prie stalo ir imdami vienas iš kito į rankas plunksną rašėsi po aiškiu ir lakonišku Nepriklausomybės Akto tekstu.

Vasario 16-oji – didžiausia praeities šventė. Tai tautos prisikėlimas naujam gyvenimui. Prisikėlė ne kaip gigantas, bet maža ir kukli. Dar nuostabiau, kad pakilo gigantų mindžiota, bet išsaugojusi tautinę gyvybę. Tai visos tautos svajonių išsipildymo diena. Tomis dienomis A. Smetona rašė: „Mes nepriklausomi netapome, o tampame. Tik tada būsime laisvi ir nepriklausomi, kai suprasime savo pareigas, atliksime savo uždavinius ir patys tapsime nepriklausomi savy“. 1924 metais ši diena paskelbta valstybine švente. Taip po daugelio metų Lietuva vėl atsirado žemėlapyje.

Šiandien mes didžiuojamės. Mūsų Nepriklausomai Lietuvai 89 metai. Mums skirta būti čia prie Baltijos krantų. Teko ir teks ginti savo žemės vientisumą, nacionalinius jausmus.

Ir aš tikiu vis gražėjančia ir kuriančia Lietuva. Pripažindami tradicines demokratines vertybes, mes sugebėsime atsispirti negeriams reiškiniais: nutautėjimui, brutalumui. Toliau puoselėsime savos kultūros tradicijas.

J. Baltmiškienė, istorijos vyr. mokytoja

ŠIMTADIENIO KRONIKA

Penktadienį iki pietų...

„Savo kampo“ žurnalistai lankėsi 12a klasės lietuvių kalbos pamokoje. Matyt, šios klasės moksleiviai dar jaučia pagarbą gimtajai kalbai. Tiesa, liko laisvų vietų ir šioje pamokoje...

(Tęsinys 2 psl.)

Penktadienį „Krantų“ vidurinėje mokykloje – neįprastas šurmulyš... Pirmame aukšte skambant muzikai linksmosios dvyliktokai, pasipuošę juodos-baltos spalvos rūbais. Stebino ne tik apranga, bet ir 12b klasės mokinių puikiai grimouoti veidai. Deja, šių gražių veidų mokytojai pasigedo savo pamokose. Įdomu, kur dingdavo šie gražuoliai nuskambėjus skambučiu? Juk kai kurių dalykų mokytojai taip ir liko vieni, parimę prie savo dieninių planų (galbūt netradicinės pamokos).

Tiesa, vyko įprasta matematikos pamoka. Mokytojos J. Vainorienės mokomi dvyliktokai, palinkę prie sąsiuvinų, sprendė uždavinius. Pasirodo, galima darbą suderinti su linksmybėmis. Žinoma, atsirado tokių dvyliktokų, kuriems reikėjo sutvarkyti „neatidėliotinus reikalus“.

Dvyliktokai atrodė šiek tiek paniurę – ant stalų gulėjo užversti literatūros vadovėliai. Mokytoja G. Spudienė paskelbė netradicinę lietuvių kalbos pamokos temą „Loginio mąstymo pamoka“. Suko galvas dvyliktokai skaičiuodami lietuvių kalbos abėcėlės raides, svarstydami, kuri savaitės diena ilgiausia ir t. t. Lietuvių kalbos mokytoja G. Spudienė bei pamokoje dalyvavusios 12a klasės auklėtoja L. Stulpinienė bei „Savo kampo“ foto korespondentė, informatikos mokytoja A. Kumžienė (beje, šios mokytojos talkino dvyliktokams atsakant į kai kuriuos klausimus) pastebėjo, kaip įpusėjus pamokai dvyliktokų veidus nušvietė šypsena. Mat dvyliktokai pasijuto ne iš kelmo spirti...

Baigiantis pamokai vėl staigmena: klasėje apsilankė svečiai (stiuardės, lydimos policininkų), kurie siūlė išbandyti laimę – išsitraukti laimingą bilietą ir keliauti po pasaulį su „Krantu avialinijomis“.

O vakare buvo taip:

Išbandymas tikriems vyrams

Madų šou

Blaivumo testas

Lietuviškos stiprybės išbandymas

Meksikietiškos aistros

dalyvių džiaugsmui, buvo iškilmingai įteikti pusatestačiai.

„Savo kampo“ žurnalistai užkalbino keletą dvyliktokų. Knietėjo sužinoti, **kodėl jie pasipuošė juoda - balta apranga.** „Juoda ir balta – tai šviesa ir tamsa“, – teigia Šarūnas (12b). Akvilė (12a) mano, jog tai „geros ir sunkios (namų darbai) akimirkos“.

Pasiteiravome, **ko dvyliktokai tikisi vakare.** Mantas (12a) pratarė: „Gera praleisti laiką, pabūti „stiuardu“. Tai nuomonei pritarė ir Modestas (12a): „Laukiu neišdildomų akimirkų. Aš pats labai romantiškas.“

Buvo įdomu, **kas dvyliktokus šiandien (penktadienį) nudžiugino ar nuliūdino.** Mokiniai buvo nekalbūs ir sakė, kad „dar niekas“. Vienas kitas buvo atviresnis. Šarūnas (12b) atsakė: „Nuliūdino matematikos mokytoja, nes liepė paruošti namų darbus“. (*Red. pastaba.* Matyt, dvyliktokai mano, kad po šimtadienio būtina ilsėtis.) Dovilė (12a) prisipažino: „Į mokyklą atėjau gerai nusiteikusi. Liūdina kai kurių dvyliktokų ambicijos... Juk pernai darbas (pasiruošimas šimtadieniui) mus, dvyliktokus, suvienijo, o šiemet šventė išskyrė...“

„Krantu avialinijų“ laineris „pakilo“ laiku. Visi laimingieji: 12-okai ir jų auklėtojos, mokytojai, 10-tų klasių atstovai ir patys „skrydžio“ sumanytojai – vienuoliktokai, dalyvavo spalvingoje intriguojančioje dviejų valandų kelionėje aplink pasaulį. Skrydžio vadai pilotas Antanas Adomavičius (11b kl.) ir vyr. stiuardėsė Gintarė Spudytė (11c kl.) kartu su savo komanda, pasitelkę įvairių šalių masinės kultūros elementus bei sveiko humoro jausmą, pasiekė šios kelionės tikslą. Po įvairių netikėtų išbandymų, kuriuos 12-okai ir jų auklėtojos geriau ar prasčiau įveikė, visų skrydžio

„Savo kampo“ informacija

Nepeik dienos be vakaro

Gal per anksti kai kurie dvyliktokai („Savo kampo“ redakcijai jie žinomi) „sužvaigždėjo“ ir save karūnavo... Ne kartą vienuoliktokai girdėjo replikas: „ką mums parodysit“, „mažai repetavot“... Nusivylė kai kurie „kietieji“ dvyliktokai, kai penktadienio rytą, atėję į mokyklą, nebuvo sutikti kaip į Lietuvą atvykusi Anglijos karalienė.

Deja, viskam savas laikas. Gavus iš vienuoliktokų pakvietimus su „Krantu avialinijomis“ nukeliauti į bet kurią pasaulio šalį, aistros aprimo. Manau, ne vieno ausys ir žandai kaito, kai vienuoliktokai šimtadienio vakare stebino išmone ir išradingumu. O dvyliktokai ne tokie ir „kieti“ pasirodė, kai buvo pakviesti ant scenos atlikti vieną ar kitą užduotį. Visa drąsa kaip dūmas išgaruodavo. Pavyzdžiui, nepavyko kūrybingai meilės scenos suvaidinti: akimirksniu dvi porėlės dvyliktokų nugriuvo į scenos užkulisius. Pasisemkime išminties iš lietuvių liaudies: „Nepeik dienos be vakaro.“ (*Redakcijos pastaba*. Patarlė perkurta, šiuolaikiška).

Panelė Kandis

Kai liko tik šimtas dienų...

Man liko tik šimtas dienų iki paskutinio skambučio... Aš paliksiu draugus, mokyklą, kurioje tarp geltonų suolų praleidau didžiąją savo vaikystės dalį. Nors dabar mokykla kartais lyg kančia, tačiau ateityje, aš manau, jos ilgėsiuos.

Laimonas, 12b

Gyvenimas – lobis, kurį kiekvienas turime atrasti. Vaikas gyvenimo pamatus padeda mokyklos suole. Jis daug išmoka ir įvertina savo gabumus. Mums, dvyliktokams, liko tik šimtas dienų, kurios pralėks nepastebimai.

Dvylika metų mokykloje mokėmės ne tik gamtos mokslų, matematikos, užsienio kalbų, bet ir supratimo, jausmingumo, pareigos, pagarbos pamokų. Jei sugebėsime šiuos dalykus prisiminti, tai, galima sakyti, jog mokykloje atradome lobį, kuris bus labai reikalingas gyvenime.

Martina, 12a

Vaikystėje pasaulis atrodė toks didelis... Pirmuosius žingsnius pažinimo link pradėjome žengti mokykloje, kurioje nedrąsiai perskaitėm pirmuosius žodžius, išmokome džiaugtis, mylėti, užjausti, kovoti už save. Mokykloje prabėgo pirmosios gyvenimo pamokos.

Rūta, 12a

Mokykla – gyvenimo kelio pradžia. Joje dėstomos pasaulio ir savęs pažinimo pamokos. Suteikiama galimybė augti ir tobulėti. Mokykla skatina atsiverti pasauliui, esančiam už jos sienų.

Mokykloje įgytos žinios atveria vartus į gyvenimą.

Audrius B., 12a

Laikas bėga nepaprastai greitai. Liko keletas mėnesių ir viskas mano gyvenime pasikeis. Suvokiu, kiek daug padariau. Bet ne visos svajonės išsipildė. Šimtas dienų mokykloje, atrodo, didelis skaičius, bet jis lyg smėlio dulkės, kurias gali išbarstyti arba prisisemti pilnas saujas naujos jėgos, ryžto, stiprybės.

Vaida, 12a

Prieš metus būčiau pasakiusi, kad šimtas dienų mokykloje labai daug. Bet šiandien man taip neatrodo. Kai pagalvoju, kad šimtas dienų liko iki brandos egzaminų, pasidaro baugu, neramu...

Kristina, 12a

Šimtadienis – tai pirmas ženklas, kad artėja egzaminai. Juk liko tik šimtas dienų. Tiek nedaug iki pirmojo žingsnio į savarankišką pasaulį... Jaudulys užlieja visą širdis. Juk šimtadienis tik vieną kartą gyvenime.

Natalija, 12c

Užverti mokyklos duris bus be galo sunku ir skaudu. Savo gyvenimą galiu palyginti su mokykloje rašomu rašiniu. Žmogaus gyvenimas turi įžangą, dėstymą bei pabaigą. Esu įsitikinęs, jog mokykliniai metai – tai įžanga į gyvenimą. Norėčiau būti tikras, kad mano įžanga puiki.

Andrius, 12b

Tie dvylika metų, rodos, prabėgo kaip šimtas dienų. Puikiai prisimenu, kaip virpėjo širdis pirmą kartą pravėrus mokyklos duris. Kiek daug man, tai septynmetei mažutei mergeitei, atrodė tie dvylika metų.

Atsimenu šimtadienius. Susižavėjimo pilnomis akimis stebėdavau dvyliktokus: jie atrodydavo tokie drąsūs ir suaugę... Ir kiekvieną kartą bandydavau įsivaizduoti save jų vietoje.

O dabar ir man liko tik šimtas dienų mokykloje. Tik šimtas žingsnių iki paskutinį kartą užveriamų mokyklos durų. Šimtas akimirkų susidėti paskutinius prisiminimus į širdį – lagaminą – ir iškeliauti.

Jaučiuosi panašiai kaip ta septynmetė pasimetusi mergaitė, nežinanti, kas jos laukia už tų mokyklos durų... Ir vėl tapsiu pirmoje – Savarankiško Gyvenimo pirmoje. Tik šįkart rankoje spausiu ne mamos šiltą ir saugų delną, o brandos atestatą – savo dvylikos metų darbo mokykloje vaisių.

Dovilė, 12a

Vaikystė, jaunystė, paauglystė prabėgo mokykloje. Manau, po daugelio metų norėsiu sugrįžti į mokyklą, norėsiu prisiminti, kas buvo brangiausia... O mokykla stovės išdidai, laukdama mažų nedrąsių žingsnelių.

Dovilė, 12b

Šimtadienis – tai lyg signalas, kuris perspėja, kad iki brandos egzaminų – atsakingiausio ir ateitį lemiančio gyvenimo tarpsnio – liko tik šimtas dienų. Atsakomybė, kurią jaučiame prieš tėvus, mokytojus, SAVE, privers siekti geriausio rezultato.

Kristina, 12c

Savo gyvenimą pradėjau mamos glėbyje. Kiek paaugęs jaučiausi saugus tik namų erdvėje. Kaip ir kiekvienam, atėjo laikas mokytis, ruoštis savarankiškam gyvenimui. Mokykla padėjo pamatus mano tolesniam gyvenimui. Išmokau ne tik skaityti, rašyti, bet ir kitų, su mokslu nesusijusių dalykų. Mokiausi bendrauti, užjausti, padėti, suprasti...

Audrius N., 12a

Artėja šimtadienis, po kurio liks vos šimtas dienų mokykloje. Niekaip negaliu atsikratyti minties, kad greitai nebeturėsiu senųjų mokytojų, nebesusitiksiu su mokyklos draugais. Sakoma, kad baigus vidurinę mokyklą, įžengiama į suaugusiųjų gyvenimą.

Žilvinas, 12c

Pagalvojus, kad liko tik šimtas dienų, vieniems iš džiaugsmo, kitiems iš nerimo suvirpa širdis. Juk daugeliui dar neaišku, kokių gyvenimo kelių pasukti. Norėčiau būti maža, nerūpestinga mergeite, šėlti su draugais kieme, negalvoti apie ateitį. Bet netrukus nuskambės paskutinis skambutis ir teks pamiršti vaikišką nerūpestingumą.

Eglė, 12a

Rodos, dar visai neseniai lydima mamos su keista baime pravėriau šios mokyklos duris. Šiandien, jausdama artėjantį naujo gyvenimo etapą, manau, kad su tais pačiais jausmais užversiu mokyklos duris. Viliuosi, kad po šimto dienų galėsiu didžiuliu savimi, džiaugtis pirmosios savo gyvenimo viršukalnės pasiekimu. Noriu, kad stovint prie užvertų mokyklos durų netektų gailėtis praėjusio laiko bei neįgyvendintų siekių... Šiandien jaučiu, kad laikas bėga lyg smėlis, paimtas į delnus.

Akvilė, 12a

„Esu aš paukštė...“

Grįžę po žiemos atostogų susirinkome į meninio skaitymo popietę – konkursą „Esu aš paukštis“, skirtą poeto Bernardo Brazdžionio 100-osioms gimimo metinėms.

Nors šis poetas 45-erius metus gyveno svetur ir jo kūryba Lietuvoje nebuvo spausdinama, tačiau jo siela – eilėraštis – visada buvo su mumis. Lietuvių poezija be B. Brazdžionio – tarsi karūna be tyriausio jos perlo.

Kiekvienas kūrėjas turi savitą kūrybos supratimą. Vieniems poezija – tai dangaus erdvės, žydinti žemė, ošianti jūra... Kiti teigia, kad kūryba – tik tai, kas gražu. B. Brazdžionis į klausimą, kas yra poezija, atsako:

Poezija, jausmų šventovė,
Džiaugsme ir ašaroj didi,
Nieks tavo rūmų nesugriovė,
Nes tavo lobiai – mūs širdy.

Gaila, kad šiuolaikinių technologijų amžiuje tų lobių vis mažiau susikrauname, nes knyga – retas svečias. Vis dėl to be galo džiugu, kad 25 mokiniai dalyvavo meninio skaitymo konkurse. Jiems knyga, matyt, dar yra šviesus pasaulis, dar randa joje žodį, kuris suvirpina širdį, nuskaidrina protą. Ypač noriu pasidžiaugti berniukais: Dovydu Stašiu (5a kl.),

Karoliu Abromavičiumi (6c kl.), Vilmantu Rekašiumi (8c kl.), Aurimu Juciu (9b kl.), Karoliu Račkausku (11a kl.), Dariumi Juškevičiumi (11b kl.), kurie be ypatingų raginimų skaitė pasirinktus kūrinius konkurse. Skambėjo eilėraščių posmai, epinių kūrinių ištraukos. Nuo susikaupusių, bet kažkokiu vidiniu grožiu spindinčių skaitovų veidų, nuo linksmų ir net ašaras spaudžiančių intonacijų mokyklos bibliotekoje darėsi šviesiau ir šilčiau. Nebegirdėjome už lango šėlstančio vėjo, lietaus lašų beldimo. Išgirdome tai, ką galima girdėti tik širdimi...

Rajoniniame meninio skaitymo konkurse mūsų mokyklai atstovaus Eglė Martinkevičiūtė (5c kl.), Džiuginta Žemaitytė (6c kl.), Virginija Banevičiūtė (11a kl.) ir Karolis Račkauskas (11a kl.). Didžiulės sėkmės ir kuo mažiau jaudulio jiems.

Neužmirškime knygos. Pajuskime jos artumą vartydami lapus, suraskime žodį, kuris nuramintų mūsų širdis. Juk ne veltui poetas M. Martinaitis sako, kad „poezija yra knygos, į kurias tiesiamė ranką, kai gera ar liūdna, arba kai nėra kam tos rankos paduoti“.

Genovaitė Juškienė, lietuvių kalbos mokytoja metodininkė

Kompiuteris – mano bičiulis

Sausio 25 d. po pamokų informacinių technologijų mokytojai A. Kumžienė ir T. Kinčius pakvietė 6-tokus į varžytuves „Kompiuteris – mano bičiulis“. Renginį vedė vienuoliktokai: Linas Mažonas, Evaldas Pranckus, Gintarė Spudytė ir Virginija Banevičiūtė, o vertino ir taškus skaičiavo Martyna Karasiovaitė bei Renata Jankauskytė.

Šeštokai turėjo įveikti net 12 užduočių: parašyti tekstą, piešti, programuoti. Tie mokiniai, kuriems teko atstovauti klasei ir atlikti užduotį prie kompiuterio, vėliau teigė, jog jaudinosi. Todėl ne visada pavyko padaryti tai, ką mokėjo, per nustatytą laiką. Kol draugai dirbo prie kompiuterių, klasių komandos sprendė kryžiažodžius,

rašė kompiuterinių programų pavadinimus, ieškojo sinonimų bei sąvokų atitikimų ir taip pelnė taškus.

Visi buvo užsiėmę. Tačiau varžybos yra varžybos. Susumavus visus taškus paaiškėjo, jog 1-ąją vietą iškovojo 6b klasė (kapitonas Paulius Rekašius). Nedaug nuo jų atsiliko 6a ir 6c klasių komandos (kapitonai Tadas Juška bei Ernestas Kairys). Visos klasės buvo apdovanotos padėkos raštais ir saldžiomis dovanėlėmis.

Šios varžytuvės išties buvo šaunios ir naudingos. Supratome, kad reikia ne tik žinių ir praktikos, labai svarbu mokėti nugalėti jaudulį. Dėkojame mokytojams bei jų pagalbininkams ir tikimės, kad jie mus pakvies į dar ne vieną tokį renginį. O kompiuteris mums taps tikrai naudinga draugu.

Julita Jonušaitė, 6a kl

Įvyko visuotinis tėvų susirinkimas

Vasario 8 d. mūsų mokykloje vyko visuotinis tėvų susirinkimas. Mokyklos bendruomenei buvo pristatytas Aurelijos Račkauskaitės (11a kl.) sukurtas filmas apie gimtąjį miestą bei parodyta nedidelė meninė programa. Koncertavo A. Judienės bei V. Laurinavičienės choristai. Energijos scenoje nestokojo jauni mokytojos D. Vaičekauskienės liaudies šokio būrelis nariai bei choreografijos mokytojos E. Tirūnienės paruoštos šokėjos. Nuoširdumu patraukė žiūrovų dėmesį Karolis Račkauskas (11a kl.) (mokytoja L. Každailėvičienė), perskaitęs literatūrinį kūrinių „Į svečius pas savo sielą“.

Apie paauglių bei šeimos psichologijos problemas kalbėjo Telšių miesto Pedagoginės psichologinės tarnybos psichologė Aušra Lesnickaitė.

Mokyklos direktorius P. Stulpinas pristatė moksleivių pirmojo pusmečio rezultatus ir pakvietė tėvelius įsigilinti ir pagelbėti savo vaikams, turintiems mokymosi sunkumų bei lankomumo problemų.

„Savo kampo“ informacija

Rezultatai ir kaip jų siekiama

Sakoma, jog viščiukus skaičiuoja rudenį. Įpusėjus mokslo metams (pasibaigus pirmajam pusmečiui) suskaičiavo mielos auklėtojos savo vaikelių darbo vaisius. Pasirodo, kai kuriose klasėse, anot vienos auklėtojos, dominuoja penkiabalė vertinimo sistema... Gal vėl sugrįžta senieji laikai, kai penketas buvo labai geras pažymys, o trejetas – dar patenkinamas įvertinimas. Nėra kuo stebėtis: juk yra dvyliktokų, kuriems rugsėjo pirmoji prasidėjo spalio 25 dieną arba iš viso neprasidėjo (tokie 12-okai ir 11-okai buvo pašalinti arba pasišalino).

Pažiūrėjus į trečiosios pakopos moksleivių rezultatus, kyla mintis: gal keptų karvelių, atskrendančių į burną, jie laukia. Labai gerai ir gerai pirmąjį pusmetį baigusiu merginų atradau nemažai. O jau vaikinių teko su žiburiu ieškoti. Tikras deficitas! Kaip sovietmečiu apelsinai ar konservuoti žirneliai. Žinoma, jaunų, stiprių darbo rankų laukia išsvajotoji Airija, Ispanija, Anglija... O gal ir ten laikui bėgant bus reikalinga ne tik fizinė jėga, bet ir išsilavinimą turintys žmonės.

Ne paslaptis, yra mokinių, ieškančių laimės, keliaujančių iš vienos mokyklos į kitą, nuo vieno mokytojo prie kito, iš A lygo į B ir pan. Išmintis teigia: „Nuo savęs nepabėgsi.“ Kur besimokytumėme – išmokti turime patys. Geriausiai išmokstama tada, kai po mokymosi dienos pavargstama kaip po sunkiausio darbo.

Gerbiamieji likimo broliai, primenu, jog mūsų mokykloje egzistuoja dešimtbalė vertinimo sistema, o „Krantų“ vidurinė mokykla – bendrojo lavinimo įstaiga. Tad visi, besimokantys šioje mokykloje, pajudinkit nors mažąjį rankos pirštelį, kad pateisintumėt šios mokyklos moksleivio vardą.

Panelė Kandis

Pagaukim vėją...

Vasario 1 dieną mūsų mokykloje vyko žiemos sporto šventė, kurios iniciatoriai – kūno kultūros mokytojai Z. Galminienė, A. Kaveckis bei A. Mažrimas.

Renginys prasidėjo prie didelio laužo, kur visi galėjo pasivaišinti karšta arbata ir truputį sušilti. Žvarbus vėjas nesutrukdė varžybų ant Zakso kalno ir entuziazmo dalyviams netrūko.

Pirmoji rungtis – estafetė. Klasių atstovai nusileisdavo rogutėmis nuo kalno „su vėjeliu“, tačiau sugrįžti privalėjo pasikliaudami tik savo jėgomis ir ištvirme. Sėkmė lydėjo 9b klasės komandą.

Antroje, individualioje, rungtyje noru laimėti ypač degė 5-7 klasių mokiniai. Toliausiai nuo kalno nusileido Žygimantas Daunys (5a kl.). Ne daug atsiliko Arnas Giniotis (6c kl.) bei Darius Ramšas (5b kl.). Čia savo drąsą taip pat parodė ir mokytojai: Danutė Butikytė, Rasa Daunienė, Rita Šilanskienė, Lilija Pleinienė, Saulena Pilitauskaitė, Onutė Želvienė ir kt. 6c klasės auklėtoja Saulena Pilitauskaitė nuskynė laurus.

Šventei išibėgėjus nuo kalno leisdavomės ne dėl sportinio įniršio, tiesiog pasidarė smagu.

Laikas prabėgo labai greitai. Buvo paskelbti ir apdovanoti varžybų nugalėtojai. Šventė baigėsi ten pat, kur prasidėjo – Zakso kalno papėdėje prie laužo.

Mokinių savivaldos narė Erika Strazdauskaitė, 10b kl.

Anonsas

Vasario 20 d. – Užgavėnių šventė. Organizatoriai – mokinių savivalda

Kovo pirmą savaitę – Kaziuko mugė. Organizatoriai – pradinių klasių mokytojai.

Kovo 9 d. – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos paminėjimas. Organizatoriai – istorijos mokytojai.

Kovo 20 d. – Pasaulinė Žemės diena. Organizatoriai – biologijos mokytojai.

Mokytojas Artūras Gintautas

Ypatingas interviu

– Kaip švenčiate Švento Valentino dieną?

– Aš Valentino dienos nešvenčiu, nes tą dieną yra mano gimtadienis. Laikais senų tradicijų ir gimtadienį švenčiu su šeima.

– Ar jūs esate romantikas? Kas, jūsų nuomone, telpa žodyje „romantika“?

– Visi vandeniai yra romantikai. O žodyje „romantika“ telpa gyvenimo komfortas, geri santykiai su aplinkiniais ir nuotykiškai.

– Ką dovanojate žmonai švento Valentino dienos proga?

– Nieko.

– Koks moters bruožas jus žavi? Kodėl?

– Kantrybė, nes su romantikais gyventi yra labai sunku.

– O kokių jūs esate gavęs originalių dovanų?

– Kalafiorą! Juk mokykloje negalima keiktis, tad supykęs mokinius pavadindavau kalafiorais. Vėliau pats buvau mokinių pakrikštytas kalafioru ir kartą gavau šią daržovę dovanų.

– Ar mėgstate šokti?

– Aš šokti nemėgstu. Su gera partnere galėčiau pašokti valsą, bet šokti – ne mano amžiu.

– Ar ryžtumėtės dalyvauti realybės šou?

– Ne. Ten nėra romantikos, tik pilka kasdienybė.

– Ar jau sulaukėte pirmosios metų kiaulystės?

– Taip. Mokiniai jau iškrėtė.

– Ar mėgstate soliariumus?

– Nesu buvęs, bet būtų smagu apsilankyti.

– Mėgstamiausias posakis apie moteris?

– Vyras turi pastatyti namą, pasodinti medį, užauginti sūnų, o moteris turi sugriauti namą, nulaužti medį ir užauginti dukterį.

– Koks moters poelgis atrodo nepateisinamas?

– Išdavystė.

– Kokia jūsų mėgstamiausia knyga?

– Džekas Londonas „Rytas aušta“, Ernestas Hemingvėjus „Salos vandenyne“.

– Kokia muzika patinka?

– Mėgstamiausia užsienio grupė yra „The Beatles“, o iš lietuviškos muzikos – „Antis“. Man taip pat labai patinka rusiška muzika.

– Į kokį istorinį herojų norėtumėte būti panašus?

– Aš žaviuosi rašytoju Danieliu Defo, nes tik po jo mirties paaiškėjo, kad jis dirbo Anglijos žvalgyboje. D.Defo šnipinėjo jakobitus. Beje, Defo sugebėjo įgauti tokį jakobitų pasitikėjimą, kad jie šiam rašytojui buvo patikėję leisti savo laikraštį. O Defo, vadovaudamas jakobitų laikraštui, dar sugebėjo taip jį rengti, kad jis būtų nepalankus patiems jakobitams.

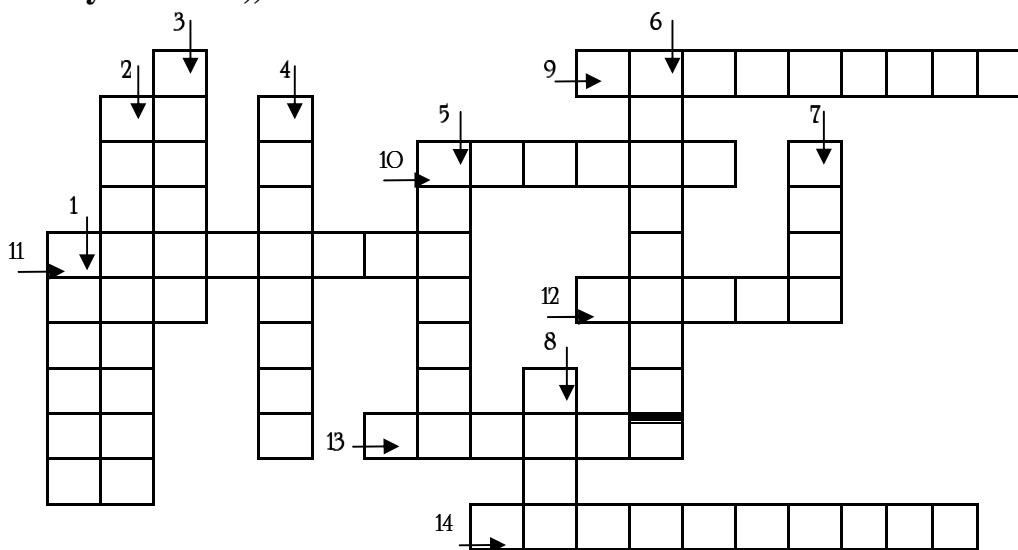
– Kokia jūsų mėgstamiausia šventė?

– Joninės ir Naujieji metai.

Kalbėjosi Vaida Jonušaitė, 12a kl.

Sveikiname istorijos mokytoją **Artūrą Gintautą**, kūno kultūros mokytoją **Arvydą Kaveckį** bei mokinius **Laurą Navickaitę** (7d kl.), **Ingridą Štalytę** (10a kl.) ir **Evaldą Jušką** (9 d kl.), gimusius vasario 14 d. Linkime, kad meilės ir šilumos nestigtų jų gyvenime.

Kryžiažodis „Meilės diena“

1. Vidaus organas
2. Dažniausiai vasario 14 yra siunčiami oro...
3. Kada švenčiama įsimylėjusiųjų diena?
4. Įsimylėjusieji kalba vienas kitam meilės ...
5. Kurį mėnesį mirė Vyskupas Valentinas?
6. Senovės graikų meilės deivė
7. Kaip vadinami įsimylėję žmonės? – Įsimylėjęlių ...
8. Meilės miestas
9. Kokį vardą dažniausiai gauna vaikas, gimęs vasario 14 dieną?
10. Senovės romėnų meilės deivė
11. Vasario 14 d. draugams ant skruostų klijuojame raudonas ...
12. Senovės lietuvių meilės deivė
13. Kur mirė Vyskupas Valentinas?
14. Simpatijoms siunčiami meilės ...

Sudarė Eligija Stalmokaitė, 7d kl.

Nuo redakcijos: Atsakymų laukiame 220 kab. Pirmieji teisingai atsakę gaus prizus.